

AFSCHRIFT

postbus 20120
8900 hm leeuwarden
bezoekadres:
snekertrekweg 1
www.fryslan.nl

Aan het college van Gedeputeerde Staten
van de provincie Fryslân
Postbus 20120
8900 HM LEEUWARDEN

Datum : 14 oktober 2011
Ons kenmerk : 76/11 en 77/11
Commissie : B.S. Wilpstra, F.E. Kronemeijer, A. Postma

Onderwerp : advies inzake bezwaarschriften

Geacht college,

1. Inleiding

Hierbij brengen wij u advies uit naar aanleiding van de door het college van burgemeester en wethouders van Harlingen (hierna: de gemeente) respectievelijk door mr. R.C.M. Kamsma, namens de Stichting afvaloven Nee, (hierna: de Stichting) ingediende bezwaarschriften tegen uw besluiten van 24 mei 2011 (verzonden 1 juni 2011) respectievelijk 26 mei 2011 (verzonden 1 juni 2011). Bij de genoemde besluiten heeft u zowel de gemeente als de Stichting meegedeeld dat hun verzoeken om handhaving jegens Afvalsturing Friesland N.V. en Reststoffen Energie Centrale B.V. te Harlingen (hierna: Omrin) worden afgewezen.

Nu de bezwaarschriften van zowel de gemeente als de Stichting een grote gelijkenis vertonen, zal de commissie één advies uitbrengen.

2. Verloop van de procedure

Bij brief van 5 oktober 2010 (verzonden 7 oktober 2010) heeft uw college een vergunning zoals bedoeld in artikel 8.1 van de Wet milieubeheer verleend aan Omrin voor de Reststoffen Energie Centrale (hierna: de REC).

Bij brief van 12 mei 2011 heeft de gemeente zich tot uw college gewend met het verzoek om met onmiddellijke ingang de verbrandingsactiviteiten van de REC tijdelijk stop te zetten. Volgens de gemeente houdt de REC zich niet aan de voorwaarden zoals door uw college in de milieuvergunning zijn gesteld, voor wat betreft het maximaal aantal storingsuren en de meldingsplicht van incidenten. Tevens kan volgens de gemeente de bescherming van de volksgezondheid door uw college niet worden gegarandeerd.

Bij brief van 13 mei 2011 heeft de Stichting zich eveneens tot uw college gewend met het verzoek om direct tot handhaving over te gaan jegens de REC. Volgens de Stichting heeft de REC zowel de maximum duur van één storing van vier uren overschreden als het maximale aantal van 60 toegestane storingsuren per jaar. Ook heeft de REC volgens de Stichting, in strijd met de regels, calamiteiten niet gemeld.

Met de op 1 juni 2011 verzonden besluiten heeft uw college beide verzoeken om handhaving afgewezen.

Tegen deze besluiten is door de gemeente op 7 juli 2011 en door de Stichting op 13 juli 2011 een bezwaarschrift ingediend. De Stichting heeft haar bezwaarschrift met de brief van 11 augustus 2011 aangevuld met de gronden.

Omrin heeft bij brief van 1 september 2011 twee rapportages van TAUW b.v. van 1 juni 2011 met betrekking tot emissiemetingen op 3 en 4 mei 2011 respectievelijk 17 mei 2011 overgelegd.

Bij e-mailbericht van 2 september 2011 zijn namens de Stichting nadere stukken overgelegd. Het betreft meetgegevens van de REC.

Namens uw college is bij e-mailbericht van 2 september 2011 een stuk betreffende de beantwoording van Kamervragen door de staatssecretaris van Infrastructuur en Milieu overgelegd.

Op 15 september 2011 heeft de algemene kamer van de commissie twee hoorzittingen gehouden. Namens de gemeente zijn de heren G. Koop, advocaat, en J. van Deutekom in de gelegenheid gesteld het bezwaarschrift toe te lichten. Vervolgens zijn namens de Stichting de heren F. Petersen, H. Gillissen, A. Wassenaar en S. Roosma in de gelegenheid gesteld het bezwaarschrift toe te lichten. Omrin is als derde-belanghebbende eveneens in de gelegenheid gesteld haar standpunt naar voren te brengen. Namens Omrin zijn bij beide hoorzittingen verschenen mevrouw F.P. de Rooy, advocaat, en de heer S. Bosch. Uw college werd tijdens beide hoorzittingen vertegenwoordigd door de heren J.C. van Oosten, advocaat, en N. Kistemaker.

De verslagen van de hoorzitting met de gemeente en de hoorzitting met de Stichting alsmede de overgelegde pleitnota's, waaronder een door de Stichting overgelegd foto alsmede een e-mailbericht van een medewerker van de Europese Commissie en een door de gemeente overgelegd persbericht van 14 juni 2011, zijn bij dit advies gevoegd.

3. Ontvankelijkheid

De bezwaarschriften zijn tijdig, binnen de in artikel 6:7 van de Awb gestelde termijn, ingediend. De gemeente en de Stichting zijn aan te merken als belanghebbenden en de bezwaarschriften zijn voldoende gemotiveerd om deze op grond van artikel 6:5 van de Awb in behandeling te nemen. De gemeente en de Stichting zijn naar het oordeel van de commissie dan ook ontvankelijk in hun bezwaren.

4. Toepasselijke wet- en regelgeving

Naar het oordeel van de commissie zijn in deze procedure de volgende bepalingen relevant.

Artikel 6, derde lid, aanhef en onder c, van Richtlijn 2000/76/EG luidt als volgt:

3. Verbrandings- en meeverbrandingsinstallaties beschikken over en maken gebruik van een automatisch systeem ter voorkoming dat afval wordt toegevoerd:

(...)

c) wanneer de bij deze richtlijn voorgeschreven continuumetingen uitwijzen dat een emissiegrenswaarde wordt overschreden als gevolg van storingen of defecten in de reinigingsapparatuur.

Artikel 13 van Richtlijn 2000/76/EG luidt als volgt:

1. De bevoegde autoriteit stelt in de vergunning de maximaal aanvaardbare duur vast van technisch onvermijdelijke stilleggingen, storingen dan wel defecten aan de reinigungsapparatuur of de meetapparatuur gedurende welke de concentraties van de onder de voorschriften vallende stoffen in de emissies in de atmosfeer en het gezuiverde afvalwater de vastgestelde emissiegrenswaarden mogen overschrijden.
2. In geval van een defect vermindert de exploitant de activiteit van de installatie zo spoedig mogelijk of legt hij de installatie stil totdat normale werking opnieuw mogelijk is.
3. Onverminderd artikel 6, lid 3, onder c), gaat de verbrandingsinstallatie, de meeverbrandingsinstallatie of de verbrandingsstraat bij overschrijding van de emissiegrenswaarden in geen geval meer dan vier uur ononderbroken door met de verbranding van afval; voorts bedraagt de totale tijdsduur gedurende welke een installatie in die omstandigheden in werking is, per jaar minder dan 60 uur. De duur van 60 uur geldt voor die straten van de gehele installatie die verbonden zijn met één enkele rookgasreinigingsinrichting.
4. Het totale stofgehalte van de emissies in de atmosfeer van een verbrandingsinstallatie overschrijdt onder geen enkele voorwaarde een halfuurgemiddelde van 150 mg/m³; voorts mogen de grenswaarden voor de emissie van CO en TOC in de lucht evenmin worden overschreden. Aan alle andere in artikel 6 genoemde voorwaarden moet worden voldaan.

Artikel 7 van het Besluit verbranden afvalstoffen (hierna: Bva) luidt als volgt:

Degene die een inrichting drijft waarbinnen zich een verbrandingsinstallatie bevindt, draagt er zorg voor dat:

- a. de in de bijlage bij dit besluit opgenomen voorschriften worden nageleefd, voorzover van die voorschriften bij de beslissing omtrent de vergunning niet is afgeweken, en
- b. de door het bevoegd gezag krachtens de bijlage bij dit besluit gestelde nadere eisen worden nageleefd.

Voorschrift 1.7 van de bijlage behorend bij het Bva luidt als volgt:

1. Een verbrandingsinstallatie mag de bij of krachtens dit besluit gestelde emissie-eisen slechts overschrijden indien deze het gevolg zijn van technisch onvermijdelijke storingen of stilleggingen van de reinigungsapparatuur of meetapparatuur of defecten aan de reinigungsapparatuur of meetapparatuur.
2. Een verbrandingsinstallatie mag ingeval er sprake is van overschrijding van de bij of krachtens dit besluit gestelde emissie-eisen in geen geval langer dan vier uur ononderbroken met de thermische behandeling van afvalstoffen voortgaan. De totale duur dat verbrandingstraten van een verbrandingsinstallatie welke verbonden zijn met dezelfde rookgasreinigingsinstallatie in werking mogen zijn, bedraagt ingeval er sprake is van overschrijding van de bij of krachtens dit besluit gestelde emissie-eisen en:
  - a. er sprake is van thermische behandeling van afvalstoffen: minder dan 60 uur per kalenderjaar;
  - b. er geen sprake is van thermische behandeling van afvalstoffen: ten hoogste 120 uur per kalenderjaar vermindert met het aantal uren in het betreffende jaar dat de verbrandingstraten onder de in de aanhef en onder a bedoelde omstandigheid in werking zijn.
3. De voorschriften 1.1 tot en met 1.6 en 2.1 tot en met 2.15 zijn gedurende de duur dat een omstandigheid als bedoeld in het tweede lid zich voordoet, niet van toepassing, met dien verstande dat:
  - a. het totale stofgehalte in de rookgassen een halfuurgemiddelde van 150 mg/m³ niet mag overschrijden;
  - b. de bij of krachtens dit besluit gestelde emissie-eisen voor koolmonoxide en gasvormige en vluchtige organische stoffen niet mogen worden overschreden.
4. In geval van een defect van de rookgasreinigingsinstallatie vermindert degene die de inrichting drijft de activiteit van de verbrandingsinstallatie zo spoedig mogelijk of legt hij de verbrandingsinstallatie stil totdat normale werking opnieuw mogelijk is.

Voorschrift 1.8 van de bijlage behorend bij het Bva luidt als volgt:

Indien uit metingen blijkt dat de bij of krachtens dit besluit gestelde emissie-eisen worden overschreden, stelt degene die de inrichting drijft het bevoegd gezag hiervan zo spoedig mogelijk op de hoogte.

Voorschrift 2.5 van de bijlage behorend bij het Bva luidt als volgt:

De verblijftijd, de minimumtemperatuur en het zuurstofgehalte van de rookgassen worden op passende wijze gecontroleerd:

- a. binnen één maand nadat de verbrandingsinstallatie in werking is gesteld, en
- b. binnen zes maanden nadat de verbrandingsinstallatie in werking is gesteld onder de krachtens artikel 8, onder c, in de vergunning aangegeven slechtst denkbare bedrijfsomstandigheden.

Voorschrift 2.6 van de bijlage behorende bij het Bva luidt als volgt:

1. Halfuurgemiddelden en 10-minutengemiddelden worden bepaald binnen de tijd dat de verbrandingsinstallatie in werking is, met uitzondering van de voor de inwerkingstelling en stillegging van de verbrandingsinstallatie benodigde tijd indien gedurende die tijd geen afvalstoffen waarop dit besluit van toepassing is, worden verbrand.
2. Maandgemiddelden en daggemiddelden worden bepaald op basis van halfuurgemiddelden en 10-minutengemiddelden.
3. Bij de bepaling van het daggemiddelde worden ten hoogste vijf halfuurgemiddelden wegens defecten of onderhoud van het systeem voor continue metingen buiten beschouwing gelaten. Per kalenderjaar worden ten hoogste tien daggemiddelden wegens defecten of onderhoud van het systeem voor continue metingen buiten beschouwing gelaten.
4. Bij toetsing aan de emissiegrenswaarde worden van gemiddelden als bedoeld in het eerste en tweede lid de waarden van het betrouwbaarheidsinterval, bedoeld in voorschrift 2.9, afgetrokken.

Verder acht de commissie de volgende passage uit de op artikel 9.2 van de Ministeriële Regeling Omgevingsrecht gebaseerde Oplegnotitie "beste beschikbare technieken voor afvalverbranding" relevant:

"In tabel 1 is een overzicht gegeven van de emissieniveaus in de BREF-WI en de overeenkomstige emissie-eisen in het Bva. Er bestaat een fundamenteel verschil tussen een emissiegrenswaarde en het emissieniveau. Een emissieniveau geeft de emissieconcentraties aan die zijn gerealiseerd bij installaties waar BBT wordt toegepast. Het gaat hier om gemiddelde concentraties die zijn waargenomen onder normale bedrijfsvoeringscondities bij toepassing van BBT in verschillende (uiteenlopende) situatie. Een emissieniveau wordt daarom uitgedrukt in een bandbreedte. In deze bandbreedte zijn perioden van starten, stoppen, onderhoud en calamiteiten niet inbegrepen. Bij het vaststellen van een emissiegrenswaarde worden perioden van starten, stoppen en calamiteiten buiten beschouwing gelaten. Er wordt wel rekening gehouden met:

- *de specifieke situatie (waar in de bandbreedte bevindt zich de betreffende toepassing?), en*
- *de gangbare praktijk, waarbij onderhoud, kleine kortdurende storingen en de normaal optredende (kortdurende) schommelingen in de bedrijfsvoering licht verhoogde emissies kunnen veroorzaken.*

De emissiegrenswaarde geeft aan bij welke emissieconcentratie, geconcludeerd moet worden dat de installatie niet meer goed functioneert of niet goed wordt bedreven."

5. Zakelijke weergave van de gronden van het bezwaar

De gemeente

De gemeente voert aan dat de emissiewaarden en storingsurenregeling vanaf ingebruikname van de inrichting toegepast moeten worden.

Voorts voert de gemeente aan dat uit het persbericht van 14 juni 2011 blijkt dat het aantal van 60 storingsuren is overschreden en daarmee voorschrift 1.7, tweede lid, aanhef en onder a, van de bijlage bij het Bva is overtreden.

Bovendien betoogt de gemeente dat de volksgezondheid en het milieu geen toetsingscriteria in het Bva zijn.

Ten slotte voert de gemeente aan dat het enkele feit dat stillegging schade oplevert voor Omrin niet kan betekenen dat het bedrijf het Bva zonder verdere beperkingen mag overtreden. De gemeente is van mening dat anders in ieder geval, al dan niet onder nadere beperkingen, een last onder dwangsom opgelegd moet worden.

De gemeente verzoekt om vergoeding van de gemaakte proceskosten.

De Stichting

De Stichting voert aan dat uw college de stellingen dat het Bva niet van toepassing is en dat in geval van een storing de daggemiddelde emissiewaarden niet behoeven te worden gehaald niet hard kan maken. Volgens de Stichting moet, zoals ook blijkt uit jaarverslagen van 'collega's' van Omrin, uitgegaan worden van de toepassing van de storingsurenregeling, ook in het geval van het inregelen van een nieuwe installatie of groot onderhoud. De Stichting handhaaft dan ook haar stelling dat de 60 storingsuren in 2011 zijn "verbruikt" en dat daarop handhaving mogelijk is.

De Stichting stelt verder dat uw college de beginselplicht tot handhaving miskent. Uw college is, aldus de Stichting, bevoegd om op te treden en moet in beginsel ook handhaven. Een belangenafweging is daarbij volgens de Stichting niet aan de orde. Een bestuursrechter mag wel alle belangen afwegen in het kader van een schorsingsverzoek.

Volgens de Stichting heeft Omrin de emissiewaarden veelvuldig overschreden en zij gaat er vanuit dat de gezondheid van de omwonenden en de bescherming van het milieu in de omgeving van de afvaloven op dit moment niet gewaarborgd zijn.

6. Overwegingen

In deze procedures staat de commissie voor de beantwoording van de vraag of uw college terecht en op goede gronden beide verzoeken om handhaving heeft afgewezen. De commissie behandelt in verband hiermee achtereenvolgens de volgende onderdelen:

- de toepasselijkheid van het Bva gedurende de inregelperiode;
- de overschrijding van het maximaal aantal toegestane storingsuren;
- de belangenafweging in het kader van het verzoek tot stillegging van de REC.

Toepasselijkheid van het Bva gedurende de inregelperiode

De commissie stelt vast dat uw college zich in de bestreden besluiten op het standpunt stelt dat het Bva in de inregelperiode (29 maart – 28 april 2011) niet van toepassing is. Uw college onderbouwt dit standpunt door te stellen dat in het Bva de situatie dat een verbrandingsinstallatie voor het eerst in gebruik wordt genomen niet aan de orde komt. Volgens uw college ziet voorschrift 1.7, eerste lid, van het Bva alleen op overschrijdingen in geval van technisch onvermijdelijke storingen of van stilleggingen of defecten van de reinigingsapparatuur of meetapparatuur. Uw college meent derhalve dat overschrijdingen van de emissiegrenswaarden in het Bva ten gevolge van het inregelen van de rookgasinstallatie niet onder de situaties zoals genoemd in voorschrift 1.7, eerste lid, van de bijlage bij het Bva vallen. Die situaties zijn volgens uw college slechts van toepassing in het geval van een regulier in bedrijf zijnde verbrandingsinstallatie, derhalve met ingang van 29 april 2011. Een dergelijke handelwijze sluit naar de mening van uw college aan bij de gebruikelijke praktijk in Nederland.

De commissie overweegt allereerst dat de Europese richtlijn (nr. 2000/76/EG) van 4 december 2000 betreffende de verbranding van afval (hierna: de Afvalverbrandingsrichtlijn) tot doel heeft de negatieve milieueffecten van het verbranden en meeverbranden van afvalstoffen te voorkomen of te beperken door het stellen van emissie-eisen en voorschriften met betrekking tot het bedrijf van de inrichting.

In het bijzonder is bij de totstandkoming van de Afvalverbrandingsrichtlijn in de considerans overwogen (overweging nr. 7) dat een hoog niveau van milieubescherming en bescherming van de menselijke gezondheid, de vaststelling en handhaving van strenge exploitatievoorwaarden, technische voorschriften en emissiegrenswaarden voor installaties in de Gemeenschap die afval verbranden of meeverbranden vereist.

Daartoe dienen bepalingen te worden vastgesteld voor gevallen waarin de emissiegrenswaarden worden overschreden, *alsmede* voor technisch onvermijdelijke stilleggingen, storingen of defecten van de reinigings- of meetapparatuur (overweging nr. 30). Volgens de Nota van Toelichting bij het Bva zijn de bepalingen uit de Afvalverbrandingsrichtlijn voor zover hier van belang omgezet in het Bva. Uit de transponeringstabel in deze Nota blijkt dat artikel 13 van de Afvalverbrandingsrichtlijn is omgezet in artikel 7 van het Bva juncto voorschrift 1.7 van de bijlage bij het Bva.

De commissie zal in het navolgende ingaan op de toepasselijkheid van het Bva in het onderhavige geval.

Naar het oordeel van de commissie bepaalt voorschrift 1.7, eerste lid, van de bijlage bij het Bva dat geen overschrijding van de emissie-eisen is toegestaan. Slechts voor de situaties waarin er sprake is van technische onvermijdelijke storingen of stilleggingen of defecten van de reinigingsapparatuur of meetapparatuur wordt een specifieke regeling gegeven. Vervolgens geeft het tweede lid niet alleen een regeling voor gevallen als bedoeld in het eerste lid, maar *ook* voor alle overige situaties waarin er sprake is van overschrijding van emissie-eisen. De commissie leidt dit af uit de hiervoor aangehaalde zinsnede uit de considerans (overweging nr. 7) van de Afvalverbrandingsrichtlijn. Bovendien blijkt uit het tweede lid ook niet dat dit slechts bedoeld zou zijn voor situaties als genoemd in het eerste lid.

Het argument van uw college dat, omdat de inregelperiode niet specifiek is benoemd of geregeld, het Bva hierop niet van toepassing zou zijn, mist derhalve naar het oordeel van de commissie feitelijke grondslag. Met de gemeente is de commissie van oordeel dat de wijze waarop uw college het Bva uitlegt, zou betekenen dat tijdens de inregelperiode onbeperkt de emissienormen kunnen worden overschreden.

Deze uitleg, namelijk dat er tijdens de inregelperiode geen emissie-eisen zouden gelden, is naar het oordeel van de commissie niet overeenstemming is met de Afvalverbrandingsrichtlijn.

Uw college stelt zich verder op het standpunt dat in de Oplegnotitie "best beschikbare technieken voor afvalverbranding" (hierna: Oplegnotitie) staat aangegeven dat bij het vaststellen van een emissiewaarde (bedoeld zal zijn: emissiegrenswaarde) geen rekening wordt gehouden met het opstarten, afstoken en calamiteiten en dat het daarom redelijk is gedurende de opstart/inregelperiode de overschrijding van de daggemiddelde waarden niet te handhaven.

Naar het oordeel van de commissie wordt in de Oplegnotitie echter niet bepaald dat perioden van starten, stoppen en calamiteiten buiten beschouwing worden gelaten tijdens de inregelperiode, maar dat deze perioden slechts bij het *vaststellen van een emissiegrenswaarde* buiten beschouwing worden gelaten. Derhalve komt de commissie tot de conclusie dat de door uw college aangehaalde passage in de Oplegnotitie zo moet worden gelezen dat tijdens perioden van starten, stoppen en calamiteiten de emissiegrenswaarden - zoals hiervoor reeds overwogen - wel degelijk van toepassing zijn en slechts bij het *vaststellen* van een emissiegrenswaarde buiten beschouwing worden gelaten. Naar het oordeel van de commissie kan daarom hieruit ook niet worden afgeleid dat tijdens de gehele inregelperiode de emissiegrenswaarden uit het Bva niet zouden gelden.

Tevens stelt de commissie vast dat uit voorschrift 2.6 van de bijlage bij het Bva blijkt dat halfuurgemiddelden (en 10-minutengemiddelden) worden bepaald binnen de tijd dat de verbrandingsinstallatie in werking is, met uitzondering van de voor de inwerkingstelling en stillegging van de verbrandingsinstallatie benodigde tijd indien gedurende die tijd geen afvalstoffen waarop dit besluit van toepassing is, worden verbrand.

Blijkens de toelichting op dit voorschrift wordt met "inwerkingtreding en stillegging" het op- en afstoken onder normale omstandigheden bedoeld. Voor niet normale omstandigheden wordt verwezen naar voorschrift 1.6 (bedoeld zal zijn: 1.7). In de voorschriften 1.7 en 1.8 van de bijlage bij het Bva is geregeld hoe in geval van overschrijding van de emissie-eisen dient te worden gehandeld.

Ook de inhoud van voorschrift 2.6 bevestigt de commissie in haar oordeel dat indien - ook tijdens de inregelperiode - afvalstoffen worden verbrand, de voorschriften van het Bva daarop van toepassing zijn.

Overigens merkt de commissie naar aanleiding van hetgeen Omrin ter zitting heeft betoogd met betrekking tot de beantwoording van Kamervragen door de staatssecretaris van Infrastructuur en Milieu nog het volgende op. De staatssecretaris heeft geantwoord dat tijdens de inregelperiode bepaalde emissies van de REC boven de vergunde waarden zijn gekomen en dat dit gebruikelijk is bij het opstarten van aan dergelijke installatie. Omrin leidt hieruit kennelijk af dat het Bva tijdens de inregelperiode niet van toepassing is. Naar het oordeel van de commissie kan deze conclusie echter uit het antwoord van de staatssecretaris niet worden afgeleid.

Ten aanzien van de verwijzing naar de volgens uw college gangbare praktijk in Nederland, is de commissie van oordeel dat, nog daargelaten de juistheid van dit betoog – dit wordt volgens de commissie niet met feiten onderbouwd – hiermee de toepasselijkheid van een wettelijke regeling, i.c. het Bva, niet terzijde kan worden gesteld.

Ten slotte wijst de commissie er op dat uw college in het kader van een reactie op een zienswijze (6.254, pag. 132 van de beschikking van 5 oktober 2010) het volgende heeft opgemerkt: "(...) dat gedurende de inregelperiode moet worden voldaan aan de gestelde uur- of daggemiddelde waarden, conform het Bva, de BREF Afvalverbranding en de vergunning. Deze grenswaarden worden conform het Bva gemeten en gerapporteerd waarmee voldoende wordt gewaarborgd dat de REC aan deze waarden zal voldoen".

De commissie is, samenvattend, van oordeel dat uit de afwezigheid van een expliciete regeling voor de inregelperiode van een afvalverbrandingsinstallatie niet de conclusie kan worden getrokken dat het Bva in die periode niet van toepassing is. De commissie komt, op basis van hetgeen hiervoor is overwogen, dan ook tot de conclusie dat het Bva in de inregelperiode wél van toepassing is.

De commissie acht de bezwaren op dit onderdeel dan ook gegrond.

Overschrijding van het maximaal aantal toegestane storingsuren

Nu de commissie hiervoor tot de conclusie is gekomen dat het Bva ook van toepassing is tijdens de inregelperiode, ziet zij zich vervolgens geplaatst voor de vraag of het maximaal aantal toegestane storingsuren in de vergunning is overschreden.

De gemeente en de Stichting stellen zich op het standpunt dat het maximum van 60 storingsuren is overschreden en dat derhalve niet aan het Bva is voldaan. Omrin heeft ter zitting naar voren gebracht dat volgens de uitspraak van de Raad van State van 24 juni 2011 niet is gebleken dat het maximaal aantal toegestane storingsuren is overschreden. Ter zitting is echter door de gemeente gewezen op een persbericht van 14 juni 2011 van uw college. Hierin is vermeld dat in de inregelperiode tot en met 28 april 2011 tijdens de afvalverbranding 61 uur sprake is geweest van emissies hoger dan de halfuurgemiddelde waarden van één of meerdere stoffen en dat er vanaf 29 april 2011 tot en met 14 juni 2011 in totaal anderhalf uur storing is geweest.

De commissie stelt vast dat de inhoud van dit persbericht ter zitting door uw college is bevestigd. De commissie kan dan ook niet anders dan concluderen dat er sprake is van overschrijding van het maximaal aantal toegestane storingsuren en dat er derhalve sprake is van overtreding van het Bva.

De commissie deelt de conclusie die Omrin verbindt aan de uitspraak van de voorzitter van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: RvS) niet. De voorzitter overweegt immers alleen dat niet is *gebleken* dat het maximaal aantal toegestane storingsuren is overschreden. Uit de uitspraak blijkt niet dat hij met de inhoud van bovenvermeld persbericht bekend was. Bovendien wijst de commissie er op dat uit de uitspraak geen oordeel omtrent de toepasselijkheid van het Bva in de inregelperiode te lezen valt.

Naar het oordeel van de commissie zijn de bezwaren op dit onderdeel eveneens gegrond.

Belangenafweging in het kader van het verzoek tot stillegging van de REC

Uw college stelt zich in de bestreden besluiten op het standpunt dat, nu tijdens de inregelperiode het Bva niet van toepassing is, het inwerking zijn van de REC geen gevaar oplevert voor de volksgezondheid en het milieu en stillegging van de REC grote schade oplevert voor Omrin, een belangenafweging tot afwijzing van de handhavingsverzoeken moet leiden.

De verhoogde emissies van een aantal stoffen in de inregelperiode hebben met name betrekking op verzurende stoffen die, aldus uw college, geen gevaar voor de volksgezondheid opleveren.

De commissie overweegt hierover het volgende.

In het verzoek om handhaving van de gemeente leest de commissie dat deze zich in eerste instantie op het standpunt stelde dat onmiddellijke stillegging van de werkzaamheden van de REC dient plaats te vinden, vanwege de bescherming van de volksgezondheid. Bij het bezwaarschrift heeft de gemeente gesteld dat uw college in de afweging heeft meegenomen het feit dat de volksgezondheid en het milieu niet in gevaar zijn geweest. Dit zijn echter volgens de gemeente geen toetsingscriteria in het Bva. Verder is de gemeente van mening dat het enkele feit dat stillegging schade oplevert voor Omrin, niet kan betekenen dat het bedrijf het Bva zonder verdere beperkingen mag overtreden. Ten slotte meent de gemeente dat anders in ieder geval een last onder dwangsom moet worden opgelegd. Ter zitting heeft de gemeente verklaard dat, aangezien bij Omrin op dit moment vrijwel geen overschrijding van de emissienormen plaatsvindt, zij stillegging van de REC niet (meer) opportuun vindt, maar dat zij nu de oplegging van een last onder dwangsom, als prikkel om te zorgen dat alles goed blijft gaan, aangewezen acht.

De commissie stelt vast dat de gemeente hiermee feitelijk haar verzoek om stillegging van de REC heeft laten vallen en thans het verzoek doet om over te gaan tot het opleggen van een last onder dwangsom jegens de REC. Derhalve is de commissie van oordeel dat het verzoek om stillegging hier geen verdere bespreking behoeft.

Naar het oordeel van de commissie dient uw college het verzoek tot het opleggen van een last onder dwangsom in behandeling te nemen en hierop een primair besluit te nemen. De commissie zal daarom ten aanzien van dit onderdeel voor wat betreft de gemeente volstaan met het advies dit verzoek als zodanig in behandeling te nemen.

Uit het bezwaarschrift van de Stichting leidt de commissie af dat zij van mening is dat uw college invulling dient te geven aan de beginselplicht tot handhaving. Een belangenafweging is volgens de Stichting niet aan de orde. Een bestuursrechter is volgens de Stichting wel bevoegd tot een belangenafweging.

De commissie stelt vast dat uit vaste jurisprudentie van de Raad van State volgt dat, gelet op het algemeen belang dat met handhaving is gediend, *in geval van overtreding* van een wettelijk voorschrift het bestuursorgaan dat bevoegd is om met bestuursdwang of een last onder dwangsom op te treden, in de regel van die bevoegdheid gebruik zal moeten maken. Slechts onder bijzondere omstandigheden mag van het bestuursorgaan worden gevergd dit niet te doen. Dit kan zich voordoen indien concreet zicht op legalisatie bestaat. Voorts kan handhavend optreden zodanig onevenredig zijn in verhouding tot de daarmee te dienen belangen dat van optreden in die concrete situatie behoort te worden afgezien.

Gelet op bovenvermelde jurisprudentie is de commissie van oordeel dat, anders dan de Stichting betoogt, uw college in geval van een overtreding van het Bva wel degelijk een afweging van alle in aanmerking komende belangen dient te maken, wanneer een verzoek om handhaving, i.c. het verzoek om stillegging van de REC, wordt ingediend. Dit is niet, zoals de Stichting stelt, uitsluitend voorbehouden aan de bestuursrechter.

De commissie concludeert dan ook dat het bezwaar van de Stichting op dit onderdeel geen doel treft en in zoverre ongegrond dient te worden verklaard.

Overwegingen ten overvloede

Hoewel de commissie van oordeel is dat hiermee de bezwaren voldoende zijn behandeld, acht zij het niettemin van belang ten behoeve van de oordeelsvorming door uw college voor het (de) te nemen besluit(en) op bezwaar een aantal overwegingen over de af te wegen belangen mee te geven.

Nu de commissie hiervoor tot de conclusie is gekomen dat er sprake is van overtreding van het maximaal aantal toegestane storingsuren, zal naar haar oordeel ten aanzien van de beoordeling van het verzoek om stillegging wel een belangenafweging dienen te worden gemaakt.

De commissie zal daarom hierna ingaan op de vraag of naar haar oordeel in de bestreden besluiten op een deugdelijke wijze tot de daarin vermelde belangenafweging is gekomen. Overigens merkt de commissie op dat uw college, ondanks het feit dat u kennelijk - nu u het Bva niet van toepassing acht tijdens de inregelperiode - geen overtreding van het Bva aanwezig acht, toch tot een belangenafweging is gekomen. Indien er geen overtreding is, had naar het oordeel van de commissie moeten worden volstaan met het standpunt dat er dan ook geen handhaving aan de orde is.

De commissie is ten aanzien van de door uw college gemaakte belangenafweging met betrekking tot de schade die stillegging van de REC voor Omrin zou opleveren, van oordeel dat er geen enkele onderbouwing van deze schade in de bestreden besluiten is opgenomen. De commissie adviseert uw college hierop in het besluit op bezwaar nader in te gaan. De commissie wijst er in dit verband op dat Omrin ter zitting kort is ingegaan op de omvang van de schade die zij door stillegging van de REC zou lijden.

Met betrekking tot de belangenafweging omtrent de volksgezondheid heeft uw college zich onder meer gebaseerd op een rapport van de GGD van 23 mei 2011. Naar het oordeel van de commissie kan echter de inhoud van dit rapport van de GGD, dat is opgesteld naar aanleiding van een incident op 7 april 2011, niet de conclusie dragen dat er *géén* gevaar voor de volksgezondheid is opgetreden.

Overigens evenmin dat er *wél* gevaar voor de volksgezondheid is geweest. Bovendien merkt de commissie op dat de conclusie uit dit rapport slechts betrekking heeft op het genoemde incident.

In de bestreden besluiten wordt gesteld dat zich in de inregelperiode verhoogde emissies van een aantal, met name verzurende, stoffen hebben voorgedaan, die naar de mening van uw college geen gevaar voor de volksgezondheid hebben opgeleverd. Ter zitting is dit standpunt door uw college herhaald. Naar het oordeel van de commissie is deze stelling in de bestreden besluiten echter niet onderbouwd en ontbeert derhalve een deugdelijke motivering.

De commissie wijst uw college er op dat de GGD in bovenvermeld rapport de aanbeveling heeft gedaan om een schatting te maken van het gezondheidsrisico. De commissie geeft uw college daarom in overweging deze aanbeveling bij de beoordeling of er al dan niet sprake is (geweest) van gezondheidsrisico's te betrekken.

7. Vergoeding proceskosten

Ten aanzien van de door de gemeente verzochte proceskosten overweegt de commissie het volgende.

De commissie ziet, nu het bestreden besluit gericht aan de gemeente, naar het oordeel van de commissie dient te worden herroepen, aanleiding voor een vergoeding van de kosten van rechtsbijstand op de voet van artikel 7:15 van de Awb. Ingevolge het Besluit proceskosten bestuursrecht kan voor door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand een forfaitaire vergoeding toegekend.

Ingevolge onderdeel A4. van de bijlage bij dit Besluit wordt voor het indienen van een bezwaarschrift en het verschijnen ter hoorzitting elk een punt toegekend. De vergoeding per punt bedraagt € 437,-. De basisvergoeding wordt bepaald door de waarde van de punt(en) te vermenigvuldigen met een wegingsfactor.

Nu aan de gemeente alleen tijdens de hoorzitting door een derde beroepsmatig rechtsbijstand is verleend, adviseert de commissie 1 punt toe te kennen. Tevens adviseert de commissie in deze zaak de wegingsfactor 'gemiddeld' (= factor 1) te hanteren. De vergoeding komt daarmee op een bedrag van € 437,-.

De commissie stelt vast dat de Stichting geen verzoek heeft gedaan om een proceskostenvergoeding, zodat er geen aanleiding is hierover te adviseren.

8. Conclusie

Op grond van vorenstaande overwegingen komt de commissie tot de conclusie dat het Bva tijdens de inregelperiode *wél* van toepassing is. De commissie acht de bezwaren op dit onderdeel dan ook gegrond.

De commissie komt verder, gelet op het persbericht van 14 juni 2011, tot de conclusie dat het maximaal aantal toegestane storingsuren is overschreden. De commissie acht de bezwaren op dit onderdeel eveneens gegrond.

Ten slotte concludeert de commissie dat, anders dan de Stichting betoogt, in geval van overtreding van vergunningsvoorschriften een belangenafweging dient plaats te vinden. De commissie acht het bezwaar van de Stichting op dit onderdeel dan ook ongegrond.

De commissie geeft uw college echter in overweging in het besluit op het bezwaar van de Stichting, met inachtneming van hetgeen de commissie hiervoor heeft overwogen, de belangenafweging (alsnog) deugdelijk te motiveren.

Ten aanzien van het verzoek van de gemeente tot het opleggen van een last onder dwangsom concludeert de commissie dat dit verzoek in behandeling dient te worden genomen en dat hierop een primair besluit dient te worden genomen.

9. Advies

De commissie adviseert uw college:

1) de bezwaren van de gemeente en de Stichting, voor zover deze zich richten tegen het niet van toepassing achten van het Bva tijdens de inregelperiode, gegrond te verklaren;

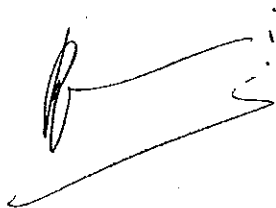
2) de bezwaren van de gemeente en de Stichting, voor zover deze betrekking hebben op de door hen gestelde overschrijding van het maximaal aantal - van minder dan 60 - toegestane storingsuren, gegrond te verklaren;

3) het bezwaar van Stichting dat in het onderhavige geval geen belangenafweging had mogen plaatsvinden ongegrond te verklaren en in het besluit op bezwaar, met inachtneming van de overwegingen ten overvloede van de commissie, de te maken belangenafweging deugdelijk te motiveren;

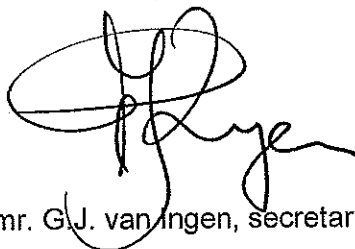
4) het verzoek van de gemeente tot het opleggen van een last onder dwangsom jegens de REC in behandeling te nemen en hierop een primair besluit te nemen;

5) het verzoek van de gemeente om vergoeding van de gemaakte proceskosten, met inachtneming van hetgeen de commissie onder 7. heeft overwogen, te honoreren.

De commissie voor bezwaar- en beroepschriften
en klachten van de provincie Fryslân,

drs. B.S. Wilpstra, voorzitter

mr. G.J. van Ingen, secretaris

Verslag van de op 15 september 2011 om 15:00 uur gehouden hoorzitting van de algemene kamer van de Commissie voor bezwaar- en beroepschriften en klachten in het Provinciehuis te Leeuwarden.

Aan de orde is het door het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Harlingen ingediende bezwaarschrift tegen het besluit van Gedeputeerde Staten van 24 mei 2011 (verzonden 1 juni 2011), afdeling Omgevingsvergunningen en Toezicht, kenmerk 956101, inhoudende de afwijzing van het verzoek om handhavend op te treden bij de Reststoffen Energie Centrale (hierna: REC) te Harlingen.

Aanwezig: namens de commissie:

- de heer B.S. Wilpstra (voorzitter);
- de heer F.E. Kronemeijer;
- de heer A. Postma;
- mevrouw G.J. van Ingen (secretaris);
- de heer S.W. van der Wolf (secretaris)
- mevrouw J. van Nus (verslag);

namens bezwaarmaker:

- de heer J.I.C. van Deutekom (gemeente Harlingen);
- de heer G. Koop (Nauta Dutilh namens gemeente Harlingen);

namens derde belanghebbende:

- de heer S. Bosch (Omrin/REC);
- mevrouw F.P. de Rooy (DLA Piper namens Omrin/REC)

namens Gedeputeerde Staten:

- de heer N. Kistemaker;
- de heer J.C. van Oosten (Stibbe advocaten en notarissen).

De voorzitter opent de zitting, heet iedereen van harte welkom, stelt de leden van de commissie voor en legt de gang van zaken uit. Vervolgens geeft hij bezwaarmaker het woord.

De heer Koop geeft aan dat het bezwaarschrift voor zich spreekt en maakt vooralsnog geen gebruik van de gelegenheid dit toe te lichten. Hij deelt mee dat het bezwaarschrift ambtelijk is voorbereid.

De heer Van Oosten houdt een pleidooi aan de hand van een op schrift gesteld betoog. De inhoud van deze pleitnota dient hier als herhaald en ingelast te worden beschouwd. De pleitnota is aan dit verslag gehecht.

Mevrouw De Rooy houdt eveneens een betoog aan de hand van een op schrift gestelde uiteenzetting. De inhoud van dit betoog dient hier als herhaald en ingelast te worden beschouwd. Het betoog is aan dit verslag gehecht.

De heer Kronemeijer merkt op dat de provincie stelt dat ook bij andere installaties de handelwijze gebruikelijk is om de inregelperiode buiten het Besluit verbranden afvalstoffen (hierna: Bva) te houden. Kan de provincie aangeven waar dat is gebeurd?

De heer Kistemaker zegt dat navraag is gedaan bij zowel de VROM-inspectie als bij collega-provincies, in ieder geval bij Overijssel, Groningen en Gelderland, waar dergelijke installaties in werking zijn. Daarbij is gebleken dat deze problematiek bekend is. Bij deze installaties is sprake van een opstartfase, waarbij de gebruikelijke manier van in gebruik nemen is dat verschillende technieken afzonderlijk worden bijgeschakeld. Dat kan nooit in één keer. Dat brengt met zich mee dat er in die periode sprake is van verhoogde emissies voor met name verzurende stoffen en NO_x. Voor de VROM-inspectie is dit reden om dit aan te kaarten bij de beleidsafdeling in het kader van een komende wijziging in het Bva. Dit is ook terug te vinden in de bijgevoegde beantwoording van Kamervragen.

De heer Kronemeijer merkt op dat de staatssecretaris hierin niets zegt over het al dan niet van toepassing zijn van het Bva. En daar gaat het hier juist om. De heer Kronemeijer komt in het verweerschrift een merkwaardige passage tegen over daggemiddelde waarden. GS zeggen dat voorschrift 1.7 daar geen betrekking op heeft, maar slechts op halfuurgemiddelden. Wat wil de provincie daarmee betogen?

De heer Van Oosten antwoordt dat de provincie heeft willen duiden hoe de 60-uurregeling moet worden uitgelegd en welke overschrijdingen relevant zijn om bij de 60 uur uit te komen.

De heer Kronemeijer haalt aan dat de gemeente Harlingen zegt dat de provincie in juni reeds heeft bekend gemaakt dat er al 61 storingsuren zijn vastgesteld. Kan de commissie dat stuk alsnog zien en is het juist dat de provincie die bekendmaking heeft gedaan?

De heer Van Oosten bevestigt de bekendmaking. Mocht het Bva van toepassing zijn, dan heeft Omrin een probleem.

De heer Kistemaker legt aanvullend uit welke Ijn Gedeputeerde Staten (hierna: GS) hebben gehanteerd. Er is geconstateerd dat er ruim 60 uur sprake is van verhoogde emissies. GS hebben gemeend dat de interpretatie dat die uren in het kader van het Bva moeten worden aangemerkt als storingsuren, niet aan de orde is. Mochten deze uren toch als overschrijding van het Bva worden gezien, dan is het aan GS om al dan niet over te gaan tot sancties binnen het handhavingsbeleid.

De heer Kronemeijer vraagt of de mededeling van de GGD over het voorval op 7 april 2011 de enige is die de provincie heeft gekregen over het niet aanwezig zijn van gevaar voor de volksgezondheid.

De heer Van Oosten heeft een factsheet die is gebaseerd op emissies in de representatieve bedrijfssituatie. Deze heeft dus geen betrekking op de inregelperiode.

De heer Kistemaker voegt toe dat de factsheet ruim van tevoren, in 2010, is opgesteld door de GGD en verspreid op een inloopmarkt waar o.a. GGD en provincie informatie hebben verstrekt aan de bevolking.

De heer Kronemeijer vraagt of de provincie op basis van de factsheet nu meldt dat er in juni/juli geen gevaar voor de volksgezondheid was.

De heer Kistemaker meldt dat er geen sprake is geweest van een overschrijding van emissienormen. Deze heeft zich beperkt tot met name verzurende stoffen, die bij een geringe overschrijding, zoals hier het geval, niet leiden tot gevaren voor de volksgezondheid.

De normen zijn naar beneden gebracht vooral om verzuring tegen te gaan en niet omdat ze een gevaar voor de volksgezondheid vormen. Daarom zijn GS ook van mening dat er geen gevaar voor de volksgezondheid is.

De heer Kronemeijer haalt de twee rapporten van Tauw aan. Daarin is de conclusie dat er geen grenzen zijn overschreden. Hoe vaak vinden die onderzoeken plaats?

De heer Bosch antwoordt dat een en ander in het Bva is voorgeschreven. Dit betreft vooral extra analyses op dioxinen en zware metalen. In het 1^e jaar vindt 4 keer een onderzoek plaats en in de jaren daarna 2 keer. Op dit moment is 3 keer een onderzoek gedaan en komt het 3^e rapport eraan.

De heer Kistemaker vult aan dat naast de verplichtingen die voortvloeien uit het Bva, de provincie ook metingen verricht in het kader van toezicht op deze inrichting. Dat gebeurt in ieder geval jaarlijks.

De heer Postma vraagt of het Bva een Algemene Maatregel van Bestuur (hierna: AMvB) is.

De heer Van Oosten antwoordt bevestigend. Het Bva is de implementatie van de Afvalverbrandingsrichtlijn van de Europese Commissie, die rechtstreeks werkt. Desgevraagd antwoordt de heer Van Oosten dat van een AMvB niet kan worden afgeweken door een lagere regeling.

De heer Postma concludeert dat als er dus van de AMvB afgeweken zou kunnen worden, dat in diezelfde AMvB zou moeten staan. Hij vraagt aan de provincie of die heeft overwogen om op een andere manier te handhaven, bijvoorbeeld door middel van de door de gemeente Harlingen voorgestelde last onder dwangsom.

De heer Van Oosten voert aan dat de provincie vindt dat er geen sprake is van een overtreding en er aldus voor handhaving geen aanleiding bestaat. Mocht er sprake zijn van een overtreding, dan moet er een belangenafweging plaatsvinden. De provincie vindt de oplegging van een last onder dwangsom na afloop van de periode waarin een overtreding zich heeft voorgedaan niet zinvol, omdat zich in de representatieve bedrijfssituatie geen overschrijdingen voordoen.

De heer Postma wil weten of bij een eventuele belangenafweging alleen de twee particuliere belangen van Harlingen en Omrin worden meegenomen, of wordt het algemeen belang ook in de afweging betrokken?

De heer Van Oosten zegt dat het algemene belang ook moet worden meegewogen.

De heer Postma vraagt of de staatssecretaris van Infrastructuur en Milieu in reactie op Kamervragen aangeeft of het geoorloofd is boven de vergunde waarden uit te komen.

Mevrouw De Rooy zegt dat de staatssecretaris dat niet letterlijk heeft gezegd. Hij zegt dat het gebruikelijk is in de opstartfase.

De heer Koop antwoordt desgevraagd dat de proceskosten bestaan uit de kosten voor zijn aanwezigheid bij de hoorzitting. Het bezwaarschrift is ambtelijk opgesteld.

De voorzitter vraagt of alles aan de orde is geweest wat aan de orde had moeten komen.

De heer Koop licht de positie van het college van de gemeente Harlingen toe. Het verzoek om de REC stil te leggen, ligt nu iets genuanceerder. De gemeente wil slechts dat er voldoende prikkel voor Omrin is om ervoor te zorgen dat alles goed gaat. Een last onder dwangsom zou een financiële prikkel zijn om ervoor te zorgen dat de situatie zo goed blijft als die nu is.

De heer Koop heeft wel degelijk 3 verweerlijnen gezien. Het punt over daggemiddelde waarden of halfuurgemiddelden is van tafel. Overblijvend punt is de overschrijding van het Bva. Zowel het Bva als de toelichting bieden geen duidelijkheid. Volgens bezwaarmaker is, zoals al eerder gezegd, de juiste juridische benadering dat er geen mogelijkheid is om van de regeling af te wijken, als de regeling die zelf niet biedt.

In het Bva zit een behoorlijke marge van 60 storingsuren en bezwaarmaker vraagt zich af of de provincie als bevoegd gezag de lat niet erg laag legt door de inregelperiode buiten beschouwing te laten. Als iets langer voor de veilige weg was gekozen bij het inregelen, dan was 60 uur wellicht voldoende geweest.

De voorzitter vraagt of de provincie de conclusie onderschrijft dat de discussie over daggemiddelden en halfuurgemiddelden van tafel is.

De heer Van Oosten zegt dat de provincie haar standpunt handhaaft dat de daggemiddelden niet meetellen voor de 60 uur norm. Verder is alles wel gezegd.

Mevrouw De Rooy en de heer Bosch willen nog kwijt dat het niet zo is dat Omrin lange tijd met kapotte maalmolens heeft gedraaid. Daar is wel degelijk iets aan gedaan.

De voorzitter geeft aan dat de commissie voldoende informatie heeft om tot een advies te komen. De voorzitter licht de vervolgprocedure toe, dankt de aanwezigen voor hun komst en toelichting en sluit de zitting.

drs. B.S. Wilpstra,

voorzitter

mr. G.J. van Ingen,

secretaris

Verslag van de op 15 september 2011 om 16:45 uur gehouden hoorzitting van de algemene kamer van de Commissie voor bezwaar- en beroepschriften en klachten in het Provinciehuis te Leeuwarden.

Aan de orde is het door mevrouw R.C.M. Kamsma van Rotshuizen Geense advocaten namens Stichting afvaloven Nee ingediende bezwaarschrift tegen het besluit van Gedeputeerde Staten van 26 mei 2011 (verzonden 1 juni 2011), afdeling Omgevingsvergunningen en Toezicht, kenmerk 956103, inhoudende de afwijzing van het verzoek om handhavend op te treden bij de Reststoffen Energie Centrale (hierna: REC) te Harlingen.

Aanwezig: namens de commissie:

- de heer B.S. Wilpstra (voorzitter);
- de heer F.E. Kronemeijer;
- de heer A. Postma;
- mevrouw G.J. van Ingen (secretaris);
- de heer S.W. van der Wolf (secretaris);
- mevrouw J. van Nus (verslag);

namens bezwaarmaker:

- de heer F. Petersen;
- de heer H. Gillissen;
- de heer A. Wassenaar;
- de heer S. Roosma;

namens derde belanghebbende:

- mevrouw F.P. de Rooy (DLA Piper namens Omrin/REC);
- de heer S. Bosch (Omrin/REC);

namens Gedeputeerde Staten:

- de heer J.C. van Oosten (Stibbe advocaten en notarissen);
- de heer N. Kistemaker.

De voorzitter opent de zitting, heet iedereen van harte welkom, stelt de leden van de commissie voor en legt de gang van zaken uit. De gemachtigde van bezwaarmaker, mevrouw Kamsma, is met kennisgeving afwezig. Hij geeft bezwaarmakers het woord.

De heer Petersen houdt een pleidooi aan de hand van een op schrift gesteld betoog. De inhoud van deze pleitnota dient hier als herhaald en ingelast te worden beschouwd. De pleitnota is aan dit verslag gehecht.

De heer Van Oosten zegt dat Gedeputeerde Staten (hierna: GS) stellen dat de 60-uren-regeling uit het Besluit verbranden afvalstoffen (hierna: Bva) niet van toepassing is in de inregelperiode. Mocht de 60-uren-regeling wel van toepassing zijn op de inregelperiode, dan is de consequentie dat voor de rest van het jaar in een representatieve bedrijfssituatie de normering te ruim zou zijn. Juist in een inregelperiode zijn storingen eigenlijk onvermijdelijk, terwijl er in de representatieve bedrijfssituatie nauwelijks storingen zijn.

De heer Van Oosten benadrukt dat er gedurende de inregelperiode geen gevaar voor de volksgezondheid is geweest. Het stoffilter werkte en de natriumbicarbonaatdosering en het deNOx-filter werden ingeregeld. Dat moest gefaseerd en door middel van het verbranden van afval. Om chemische redenen is dat de enige manier. Bicarbonaat haalt verzurende stoffen uit de lucht. Zodra dat is gebeurd, kan de deNOx aan. Die stoffen zijn dus enige tijd in verhoogde concentraties geëmitteerd. Dat is niet wenselijk, maar het is evenmin een gevaar voor de volksgezondheid. Verhoogde emissies van verzurende stoffen zijn niet van invloed op de volksgezondheid en dat geldt ook voor de NO_x-emissies. De voor de volksgezondheid gevaarlijke stoffen zijn wel tegengehouden, doordat het doekenfilter al van meet af aan functioneerde.

Van Oosten reageert nog kort op het betoog van de heer Petersen. Uitgangspunt is de overschrijding van de 60-uurnorm. Buiten die grond werden enkele andere zaken aangevoerd, namelijk dat de informatievoorziening vanuit de provincie niet adequaat zou zijn of dat gegevens zouden ontbreken. Dat bestrijdt de heer Van Oosten, maar hij vraagt zich ook af of dat een rol kan spelen bij het advies in deze procedure. Er zouden gegevens ontbreken van 28 juni. Er zijn echter stukken ingezonden door mevrouw Kamsma waarin voor 28 juni allerlei cijfers staan. Het lijkt er aldus op dat er voor die dag wel degelijk meetgegevens zijn.

Mevrouw De Rooy houdt een pleidooi aan de hand van een op schrift gesteld betoog. De inhoud van deze pleitnota dient hier als herhaald en ingelast te worden beschouwd. De pleitnota is aan dit verslag gehecht.

Hierna reageert mevrouw De Rooy nog op het betoog van de heer Petersen en dan met name op de geciteerde e-mail van de Europese Commissie. Het is niet het standpunt van Omrin, noch van GS, dat het Bva in het 1^e jaar van inbedrijfstelling van een inrichting mag worden uitgesloten.

De heer Postma merkt op dat aan deze hoorzitting een zitting met de gemeente Harlingen als bezwaarmaker vooraf is gegaan. Tijdens die zitting heeft de commissie veel feitelijke vragen gesteld en de heer Postma heeft niet de behoefte die hier te herhalen. De heer Postma wil nog wel weten door en namens wie de e-mail van de Europese Commissie is verstuurd.

De heer Petersen antwoordt dat dit de heer Keir McAndrew is, die werkt bij DG Environment voor het dossier Industriële uitstoot. Hij is belast met de uitvoering van de afgesproken Europese richtlijnen die gaan over milieuonderwerpen. De e-mail kan aan de commissie worden voorgelegd.

De heer Postma vraagt naar aanleiding van de overgelegde e-mail of de Europese Commissie bevoegd is om de juridische betekenis van een Europese richtlijn vast te stellen.

De heer Petersen antwoordt dat de bevoegdheid van de Europese Commissie, om er op toe te zien dat de afgesproken Europese regelgeving uniform wordt uitgevoerd binnen de Europese Unie, er wel degelijk is.

De heer Postma vraagt aan de vertegenwoordigers van de Stichting of zij inderdaad van mening zijn dat een belangenafweging door GS niet aan de orde is, maar dat die voorbehouden is aan de bestuursrechter.

De heer Gillissen bevestigt dit standpunt. Het bevoegd gezag gaat niet over een belangenafweging, maar over de hantering en uitvoering van regelgeving. Er moet gehandhaafd worden op de regelgeving die is afgesproken. De Stichting meent dat Omrin een groot risico heeft genomen door te starten met deze afvaloven en dat dit risico volledig en exclusief bij Omrin thuishoort.

De heer Postma vraagt waarom bezwaarmaker stillegging wenst.

De heer Gillissen verklaart dat de Stichting stillegging wil ten behoeve van de volksgezondheid. De achterliggende gedachte is dat de afvaloven volstrekt overbodig is. De regelgeving is ervoor bedoeld om te voorkomen dat er risicovolle situaties ontstaan. In het Bva zijn geen bepalingen opgenomen waarmee achteraf gekeken kan worden of de normen nog opgerekt kunnen worden.

De heer Petersen voegt toe dat men overemittering in de toekomst wil voorkomen. Bovendien heeft de wetgever gegronde redenen gehad om de 60-urennorm af te spreken. Daarbij heeft ook geen belangenafweging plaatsgevonden, dus waarom zou de handhaver dat dan wel doen?

De heer Kronemeijer merkt op dat in het bezwaarschrift wordt gesteld dat collega-afvalverbranders wel uitgaan van de toepassing van het Bva, ook in de inregelperiode. Over welke bedrijven gaat het dan?

De heer Petersen heeft dezelfde vraag aan GS, die net als de Stichting refereert aan diverse partijen in de markt die iets doen. Hij zal in ieder geval zorgen dat de commissie de gewenste informatie over collega-afvalverbranders van mevrouw Kamsma ontvangt.

De heer Van Oosten deelt mee dat GS hebben gesproken met de VROM-inspectie, vertegenwoordigers van de provincies Overijssel, Groningen en Gelderland, en met DCMR in Rotterdam. Iedereen constateert dat bij het opstarten van dit soort installaties de 60-urnorm niet haalbaar is.

De voorzitter vraagt aan de partijen of alles aan de orde is geweest wat aan de orde had moeten komen.

De heer Petersen vraagt of de provincie kan bevestigen dat na de inregelperiode er geen overschrijdingen meer zijn geweest, zoals Omrin stelt.

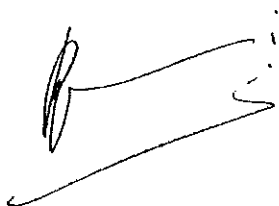
De heer Van Oosten concludeert dat deze opmerking niet klopt, omdat er op 3 juni en 30 augustus storingen waren waarbij verhoogde emissies van zoutzuur en waterstoffluoride zijn gemeten.

De heer Petersen merkt nog op dat de staatssecretaris geen juridisch of politiek oordeel geeft over de praktijk in Harlingen, zoals enigszins door Omrin en GS wordt gesuggereerd. De staatssecretaris zegt dat het niet zo is dat de provincie Fryslân gelijk heeft met haar toepassing van het Bva op deze manier, maar slechts dat het de conclusie van de provincie is om het Bva zo uit te leggen.

De heer Van Oosten geeft aan dat alles aan de orde is geweest.

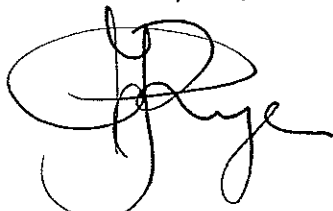
Mevrouw De Rooy verduidelijkt dat zich na de inregelperiode inderdaad nog 2 à 3 storingsuren hebben voorgedaan. De meeste storingsuren zijn echter toe te schrijven aan de inregelperiode zelf.

De voorzitter geeft aan dat de commissie voldoende informatie heeft om tot een advies te komen. Hij licht de vervolgprocedure toe, dankt de aanwezigen voor hun komst en toelichting en sluit de zitting.

drs. B.S. Wilpstra,

voorzitter

mr. G.J. van Ingen,

secretaris

Zitting van de Commissie voor
bezwaar- en beroepschriften en klachten
van de provincie Fryslân
op donderdag 15 september 2011 om 15.00 uur

TOELICHTING

van mr. J.C. van Oosten,

advocaat te Amsterdam en gemachtigde van:

**het College van Gedeputeerde Staten van de
provincie Fryslân**

inzake

het bezwaarschrift ingediend door het **College
van burgemeester en wethouders van
Harlingen** tegen het besluit van Gedeputeerde
Staten van de provincie Fryslân d.d. 24 mei 2011
tot afwijzing van het handhavingsverzoek van
het College met betrekking tot de Reststoffen
Energie Centrale te Harlingen

- (1) Het College van burgemeester en wethouders van Harlingen (hierna: het College) stelt zich op het standpunt dat de 60 storingsuren zoals genoemd in het Besluit verbranden afvalstoffen (hierna: Bva)¹ zijn overschreden en dat GS daarom tot handhaving dienen over te gaan.

60 urenregeling uit Bva is niet van toepassing op inregelperiode

- (2) Het standpunt van GS is dat de 60 urenregeling in het Bva gedurende de inregelperiode (29 maart – 28 april 2011) niet van toepassing is. Overschrijdingen van de emissiegrenswaarden gedurende de inregelperiode tellen daarom niet mee voor de 60 uur. Hierom kan door die overschrijdingen geen sprake zijn van overschrijding van de 60 urennorm.
- (3) GS leiden uit de toelichting op het Bva, de BREF WI en de Oplegnotitie af dat de in het Bva opgenomen emissiegrenswaarden slechts gelden voor een regulier in bedrijf zijnde inrichting. Dat geldt dan eveneens voor de storingsurenregeling: die is van toepassing op storingsuren die zich voordoen zodra de inrichting regulier in gebruik is.
- (4) De situatie dat een inrichting voor het eerst in bedrijf wordt genomen, komt in het Bva niet aan de orde. Navraag bij andere bevoegde gezagen en deskundigen heeft geleerd dat er onduidelijkheid bestaat over de toepasselijkheid van het Bva gedurende de inregelperiode. Zou de 60 urenregeling van toepassing zijn op het inregelen van een nieuwe installatie, dan zou dat inregelen niet mogelijk zijn. Ook de regering heeft op kamervragen aangegeven dat

¹ Artikel 1.7 lid 2 onder a van de bijlage bij het Bva.

Stibbe

overschrijdingen van emissiegrenswaarden gedurende de inregelperiode gebruikelijk zijn.² De handelswijze van GS sluit aan bij de gebruikelijke praktijk in Nederland. Overigens is de REC binnen een maand ingeregeld. Dat is relatief snel voor dit soort installaties.

Nauwelijks overschrijdingen na afloop inregelperiode, geen gevaar voor volksgezondheid

- (5) Zoals ook in de beantwoording van de kamervragen staat, hebben zich sinds de inregelperiode (29 maart 2011 t/m 24 april 2011), afgezien van een tweetal storingen op 3 juni en 30 augustus, waarbij de installatie conform het Bva uit bedrijf is genomen en waarbij verhoogde emissies van zoutzuur en waterstoffluoride zijn gemeten, geen overschrijdingen van de emissiegrenswaarden uit het Bva voorgedaan: de emissies vanwege de REC bevinden zich afgezien van deze storing ruim beneden de grenswaarden uit het Bva. Verder heeft Tauw onderzoek verricht naar de emissies van kwik, dioxinen/furanen, som cadmium en thallium en zware metalen in het kader van de periodieke meetverplichting in de Wm-vergunning en het Bva. Tauw heeft geen overschrijdingen van de emissiegrenswaarden geconstateerd. De emissies van dioxinen en furanen zijn onmeetbaar laag gebleken. Ook de continue monitoring van de voor de vorming van dioxinen/furanen emissierelevante parameters (temperatuur, het koolstofmonoxidegehalte en koolwaterstof) voldoen aan de grenswaarden van het Bva. Analyse van genoemde parameters geeft aan dat de emissie van dioxinen/furanen voldoet aan de voor de inrichting geldende normen. Na de inregelperiode is de bedrijfsvoering van de REC stabiel. Ook de GGD heeft geconcludeerd dat de uitstoot van dioxinen/furanen voor omwonenden geen extra gezondheidsrisico oplevert.

Belangenafweging

- (6) Zou er sprake zijn van overschrijding van de 60 urennorm uit het Bva, dan dienen GS een belangenafweging te verrichten. GS hebben deze belangenafweging opgenomen in het bestreden besluit en in het verweerschrift. Deze belangenafweging is niet beperkt tot die belangen die onderdeel uitmaken van het toetsingscriterium in het Bva. GS zijn van mening dat zij rechtmatig het belang van Omrin bij afwijzing van de handhavingsverzoeken zwaarder hebben kunnen laten wegen dan de belangen van verzoekers bij toewijzing ervan. Daarbij hebben GS terecht belang kunnen hechten aan de omstandigheid dat het in werking zijn van de REC geen gevaar oplevert voort de volksgezondheid en het milieu en dat stillegging van de REC grote schade oplevert voor Omrin.
- (7) In deze omstandigheden achten GS handhavend optreden zodanig onevenredig in verhouding tot de daarmee te dienen belangen, dat zij van optreden kunnen afzien.

Conclusie

Namens GS verzoek ik u te adviseren het bezwaarschrift ongegrond te verklaren.

---

² Zie nader stuk namens GS, ingezonden bij e-mail van 2 september 2011.

Zitting van de Commissie voor
bezwaar- en beroepschriften en klachten
van de provincie Fryslân
op donderdag 15 september 2011 om 16.45 uur

TOELICHTING

van mr. J.C. van Oosten,

advocaat te Amsterdam en gemachtigde van:

het College van Gedeputeerde Staten van de
provincie Fryslân

inzake

het bezwaarschrift ingediend door de **Stichting
Afvaloven Nee** tegen het besluit van
Gedeputeerde Staten van de provincie Fryslân
d.d. 26 mei 2011 tot afwijzing van het
handhavingsverzoek van de Stichting Afvaloven
Nee met betrekking tot de Reststoffen Energie
Centrale te Harlingen.

- (1) De Stichting Afvaloven Nee (hierna: de Stichting) stelt zich op het standpunt dat de 60 storingsuren zoals genoemd in het Besluit verbranden afvalstoffen (hierna: Bva)¹ zijn overschreden en dat GS daarom tot handhaving dienen over te gaan.

60 uurregeling uit Bva is niet van toepassing op inregelperiode

- (2) Het standpunt van GS is dat de 60 urenregeling in het Bva gedurende de inregelperiode (29 maart – 28 april 2011) niet van toepassing is. Overschrijdingen van de emissiegrenswaarden gedurende de inregelperiode tellen daarom niet mee voor de 60 uur. Hierom kan door die overschrijdingen geen sprake zijn van overschrijding van de 60 urenorm.
- (3) GS leiden uit de toelichting op het Bva, de BREF WI en de Oplegnotitie af dat de in het Bva opgenomen emissiegrenswaarden slechts gelden voor een regulier in bedrijf zijnde inrichting. Dat geldt dan eveneens voor de storingsurenregeling: die is van toepassing op storingsuren die zich voordoen zodra de inrichting regulier in gebruik is.
- (4) De situatie dat een inrichting voor het eerst in bedrijf wordt genomen, komt in het Bva niet aan de orde. Navraag bij andere bevoegde gezagen en deskundigen heeft geleerd dat er onduidelijkheid bestaat over de toepasselijkheid van het Bva gedurende de inregelperiode. Zou de 60 urenregeling van toepassing zijn op het inregelen van een nieuwe installatie, dan zou dat inregelen niet mogelijk zijn. Ook de regering heeft op kamervragen aangegeven dat

---

¹ Artikel 1.7 lid 2 onder a van de bijlage bij het Bva.

Stibbe

overschrijdingen van emissiegrenswaarden gedurende de inregelperiode gebruikelijk zijn.² De handelswijze van GS sluit aan bij de gebruikelijke praktijk in Nederland. Overigens is de REC binnen een maand ingeregeld. Dat is relatief snel voor dit soort installaties.

Nauwelijks overschrijdingen na afloop inregelperiode, geen gevaar voor volksgezondheid

- (5) Zoals ook in de beantwoording van de kamervragen staat, hebben zich sinds de inregelperiode (29 maart 2011 t/m 24 april 2011), afgezien van een tweetal storingen op 3 juni en 30 augustus, waarbij de installatie conform het Bva uit bedrijf is genomen en waarbij verhoogde emissies van zoutzuur en waterstoffluoride zijn gemeten, geen overschrijdingen van de emissiegrenswaarden uit het Bva voorgedaan: de emissies vanwege de REC bevinden zich afgezien van deze storing ruim beneden de grenswaarden uit het Bva. Verder heeft Tauw onderzoek verricht naar de emissies van kwik, dioxinen/furanen, som cadmium en thallium en zware metalen in het kader van de periodieke meetverplichting in de Wm-vergunning en het Bva. Tauw heeft geen overschrijdingen van de emissiegrenswaarden geconstateerd. De emissies van dioxinen en furanen zijn onmeetbaar laag gebleken. Ook de continue monitoring van de voor de vorming van dioxinen/furanen emissierelevante parameters (temperatuur, het koolstofmonoxidegehalte en koolwaterstof) voldoen aan de grenswaarden van het Bva. Analyse van genoemde parameters geeft aan dat de emissie van dioxinen/furanen voldoet aan de voor de inrichting geldende normen. Na de inregelperiode is de bedrijfsvoering van de REC stabiel. Ook de GGD heeft geconcludeerd dat de uitstoot van dioxinen/furanen voor omwonenden geen extra gezondheidsrisico oplevert.

Belangenafweging

- (6) Zou er sprake zijn van overschrijding van de 60 urennorm uit het Bva, dan dienen GS een belangenafweging te verrichten. GS hebben deze belangenafweging opgenomen in het bestreden besluit en in het verweerschrift. Deze belangenafweging is niet beperkt tot die belangen die onderdeel uitmaken van het toetsingscriterium in het Bva. GS zijn van mening dat zij rechtmatig het belang van Omrin bij afwijzing van de handhavingsverzoeken zwaarder hebben kunnen laten wegen dan de belangen van verzoekers bij toewijzing ervan. Daarbij hebben GS terecht belang kunnen hechten aan de omstandigheid dat het in werking zijn van de REC geen gevaar oplevert voort de volksgezondheid en het milieu en dat stillegging van de REC grote schade oplevert voor Omrin.
- (7) In deze omstandigheden achten GS handhavend optreden zodanig onevenredig in verhouding tot de daarmee te dienen belangen, dat zij van optreden kunnen afzien.

Conclusie

Namens GS verzoek ik u te adviseren het bezwaarschrift ongegrond te verklaren.

²

Zie nader stuk namens GS, ingezonden bij e-mail van 2 september 2011.

Storingsuren Reststoffen Energie Centrale (REC) bekend

14 juni 2011

De REC is vanaf 29 april regulier in bedrijf. Vanaf dat moment is er tot en met 14 juni in totaal anderhalf uur storing geweest zoals omschreven in het Besluit verbranden afvalstoffen (Bva). De storingen hebben zich op twee momenten voorgedaan. Op 2 mei was er gedurende een half uur een defect aan de meetapparatuur. Op 3 juni is er één uur sprake geweest van verhoogde emissies van zoutzuur (HCl) en koolmonoxide (CO).

Inregelperiode

Op 29 maart 2011 is de afvalverbranding bij de REC opgestart. In de inregelperiode t/m 28 april 2011 is tijdens afvalverbranding 61 uur sprake geweest van emissies hoger dan de halfuurgemiddelde waarden voor één of meerdere stoffen. Het gaat hierbij om verhoogde emissies van zoutzuur (HCl), waterstoffluoride (HF), zwaveldioxide (SO₂), koolmonoxide (CO) en totaal koolwaterstof (CxHy). De overschrijdingen van koolmonoxide en totaal koolwaterstof zijn veroorzaakt door het bijstoken van aardgas, dat onvolledig is verbrand. Uit de emissierelevante parameters is gebleken dat er geen gevaar voor de volksgezondheid is geweest. Gedurende één uur is sprake geweest van een defect aan de meetapparatuur.

Commissie voor de bezwaar- en beroepschriften en klachten van de provincie Friesland
Hoorzittingen d.d. 15 september 2011 om 15:00 uur en 16.45 uur

PLEITAANTEKENINGEN

Van:
Afvalsturing Friesland N.V. en
ReststoffenEnergieCentrale B.V.
hierna tezamen: "**Omrin**"
gemachtigde: mr. F.P. de Rooy

Inzake:

Het College van burgemeester en wethouders van de
gemeente Harlingen,
hierna te noemen: "**de Gemeente**"
gemachtigde: ...

en

Stichting Afvaloven Nee,
hierna te noemen: "**de Stichting**"
gemachtigde: mr. R.C.M. Kamsma

Tegen

Het College Gedeputeerde Staten van de provincie
Friesland,
hierna te noemen: "**GS**"
gemachtigde: mr. J.C. van Oosten

Geachte voorzitter, commissieleden,

Alvorens inhoudelijk nader te reageren op de bezwaarschriften, zal ik eerst de achtergrond van het REC-project uiteenzetten.

REC-project

1. Omrin is een onderneming die in (nagenoeg) geheel Friesland zorg draagt voor de bewerking, recycling en eindverwerking/verwijdering van huishoudelijk en bedrijfsafval. De aandeelhouders in Omrin (Afvalsturing Friesland N.V.) zijn de 31 Friese gemeenten. Het ingezamelde afval wordt door Omrin gerecycled en verwerkt in de eigen scheidings- en bewerkingsinstallaties op Ecopark De Wierde, nabij Heerenveen. Aldus wordt ca. 60% van het ingezamelde afval hergebruikt. De zogeheten brandbare fractie van het afval die na scheiding overblijft en die niet kan worden hergebruikt werd tot voor kort - totdat de REC dit voorjaar in gebruik werd gesteld- afgevoerd naar afvalverbrandingsinstallaties elders in Nederland.

2. Vanuit het milieubelang was deze situatie al langere tijd onwenselijk. Immers, de brandbare fractie van het afval werd aldus over grote afstanden per vrachtwagen vervoerd. Daarnaast heeft het verleden uitgewezen dat in geval van een tekort aan verwerkingscapaciteit voor te verbranden afval, de kostprijs van de eindverwerking van het afval van de Friese gemeenten, en derhalve voor de ingezetenen (via de afvalstoffenheffing), hoger is dan wanneer over een eigen afvalverbrandingsinstallatie wordt beschikt. Vanuit deze overwegingen is een aantal jaar geleden het strategisch besluit genomen door Omrin (en haar aandeelhouders) om de REC te realiseren, voor de eindverwerking van de brandbare fractie van het Friese afval. De REC produceert vanuit het te verbranden afval energie, hetgeen als milieuvriendelijk kan worden aangemerkt. Met de realisering en exploitatie van de REC zijn derhalve aanzienlijke milieubelangen, algemene belangen en bedrijfseconomische belangen gediend. De realisering van de REC heeft inmiddels concreet geleid tot een verlaging van het uniform tarief in 2011 met € 20,50 per ton aangeleverd huishoudelijk restafval tot € 107 per ton en tot een jaarlijkse besparing voor de Friese gemeenten van ca. € 3.000.000. Deze besparing kan via een verlaging van de afvalstoffenheffing worden doorgegeven aan de Friese burgers.
3. Op 16 december 2008 werd een milieuvergunning voor de REC verleend. Vervolgens werd op 18 maart 2009 door de gemeente Harlingen (nadat het schorsingsverzoek tegen de milieuvergunning was afgewezen) de bouwvergunning voor de realisering van de REC verleend. Direct daarna is met de realisering van de REC aangevangen. De realisering is sedertdien conform planning verlopen. De totale stichtingskosten bedragen ca. € 150.000.000. De bouw is -zoals hiervoor ook aangegeven- inmiddels afgerond. Op 5 oktober 2010 is een nieuwe milieuvergunning voor de REC verleend. De REC biedt in directe zin werkgelegenheid aan ca. 35 werknemers en in indirecte zin aan ca. 100 werknemers.

Inregelperiode

4. In de periode van 29 maart tot 29 april 2011 heeft Omrin de REC gefaseerd opgestart en ingeregeld. Bij het in bedrijf stellen van een dergelijke nieuwe installatie kan het, ondanks een zorgvuldige voorbereiding, gebeuren dat niet alle onderdelen meteen 100% goed en geïntegreerd werken. Dit blijkt pas wanneer deze onderdelen daadwerkelijk worden ingeschakeld, waarna eventuele problemen kunnen worden opgelost. Het is dan ook min of meer onvermijdelijk dat zich tijdens de opstartfase enige problemen kunnen voordoen, die na inregeling en optimalisatie van de installatie in beginsel niet meer zullen voorkomen. In de opstartfase zijn eerst alle systemen met aardgas ingeregeld, vervolgens is het verbranden van afval gestart waarbij ook de dosering van natriumbicarbonaat is bijgeschakeld. Bij dit laatste bleek echter dat zich mechanische problemen bleven voordoen met de maalmolens en verstoppingen van leidingen. De molens waren niet goed gemonteerd, de borging was te licht en de aandrijfriemen waren niet optimaal uitgelijnd. Deze opstartproblemen zijn zichtbaar in de emissiegegevens over deze periode in de vorm van een verhoogde uitstoot van HCL en SO₂ en komen immers nu eenmaal voor. De emissiewaarden waren dusdanig dat er geen sprake was van een gevaar voor de volksgezondheid. De inregelperiode van de REC is afgerond op 28 april 2011, waarna een representatieve bedrijfssituatie is ontstaan. Een inregelperiode van

slechts één maand is relatief kort voor dergelijke installaties. Sindsdien fungeert de REC ook vrijwel zonder problemen.

Overschrijding emissienormen / storingsuren

5. In de bijlage bij het Bva is in artikel 1.7 bepaald dat als i) er sprake is van een overschrijding van bij of krachtens het Bva gestelde emissie-eisen (halfuurgemiddelde waarden) en ii) deze overschrijding van de halfuurgemiddelde waarden zijn oorzaak vindt in technisch onvermijdelijke stilleggingen, storingen dan wel defecten aan de reinigingsapparatuur of de meetapparatuur, de totale duur dat verbrandingsstraten van een verbrandingsinstallatie welke verbonden zijn met de rookgasreinigingsinstallatie in werking mogen zijn maximaal 60 uur per jaar mag bedraagt. De Gemeente en de Stichting stellen dat de emissie vanuit de REC regelmatig de vergunde emissienormen zou overschrijden, dusdanig vaak, dat het maximale aantal vergunde storingsuren van 60 uur per jaar reeds zou zijn verbruikt. Deze stellingen zijn onjuist en doen geen recht aan de werkelijke situatie met betrekking tot de emissies bij de REC.
6. Zoals hiervoor aangegeven is het feitelijk zo dat na afronding van de inregelperiode, de REC in de representatieve bedrijfssituatie doorgaans heel goede emissiewaarden laat zien, ver beneden de gestelde emissienormen. Ten bewijze hiervan verwijst Omrin in de eerste plaats naar het overzicht daggemiddelden emissiewaarden van de (ruwe) emissiegegevens, zoals deze aan uw bezwaarcommissie is overgelegd en ook is te vinden op de website van Omrin. Uit deze gegevens blijkt dat er zich in de representatieve bedrijfssituatie van de REC sinds 29 april 2011 geen overschrijdingen van de vergunde emissiegrenswaarden hebben voorgedaan. Dit wordt onder meer bevestigd in twee rapporten van Tauw van 1 juni 2011. Omrin is derhalve zeer tevreden met de emissie-prestaties van de REC tot op heden.

Bva en de inregelperiode

7. De Gemeente en de Stichting stellen dat ook de overschrijdingsuren gedurende de inregelperiode meetellen voor de 60 storingsuren per kalenderjaar, omdat in het Bva niet expliciet is bepaald dat deze norm niet geldt tijdens een inregelperiode van een nieuwe installatie, zoals de REC.
8. Omrin onderschrijft het oordeel van GS in dezen, zoals verwoord in de besluit van 24 mei 2011 en 26 mei 2011, beiden verzonden 1 juni 2011. In het Bva is -in tegenstelling tot hetgeen de Gemeente en de Stichting beweren- niet de verplichting opgenomen voor GS om rekening te houden met de inregelperiode van een nieuwe installatie bij het berekenen van het aantal storingsuren. De Staatssecretaris van Infrastructuur en Milieu heeft in reactie op schriftelijke Kamervragen per brief van 25 augustus 2011 aangegeven dat het gebruikelijk is dat bij het opstarten van een nieuwe installatie zoals de REC bepaalde emissies boven de vergunde waarden komen. Omrin meent derhalve dat GS het Bva juist hebben toegepast, ook in lijn met de praktijk van nieuwe installaties.
9. Voorts vindt Omrin steun voor haar standpunt in een recente uitspraak van de Voorzitter van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State van 24 juni

2011 (nr. 201010015/3/H4). Het betrof hier een verzoek van de Stichting om de milieuvergunning voor de REC te schorsen en de exploitatie van de REC stil te leggen, onder meer omdat in het deskundigenverslag kanttekeningen zijn geplaatst bij een aantal onderzoeken die ten grondslag liggen aan de milieuvergunning en het feit dat het aantal storingsuren van 60 per jaar reeds zou zijn overschreden. De Voorzitter heeft onder andere geoordeeld dat niet is gebleken dat het maximaal aantal toegestane storingsuren was overschreden:

"Hoewel in het deskundigenbericht is geconcludeerd dat er geen conform de Regeling beoordeling luchtkwaliteit 2007 goedgekeurd rekenmodel voorhanden is om de verspreiding van de emissies van de inrichting te berekenen, acht de opsteller van het deskundigenbericht het aannemelijk dat zonder meer aan de voor de inrichting geldende wettelijke normen voor luchtverontreinigende stoffen wordt voldaan. De voorzitter ziet geen aanleiding om aan de juistheid van deze conclusie te twijfelen.

Naar aanleiding van het deskundigenbericht heeft KEMA in opdracht van Omrin het rapport "Aanvullende aandachtspunten luchtkwaliteitonderzoek voor de bodemzaak REC Harlingen (2)" van 17 juni 2011 (hierna: het rapport) opgesteld. In het rapport is ingegaan op de kanttekeningen die in het deskundigenbericht zijn gesteld. Daarbij is het effect van kustlijnfumigatie op alleen schoorsteenemissies, het effect van de keuze voor een andere gebouwbreedte en het effect van de keuze voor een dubbel aantal storingsuren onderzocht en gebleken is dat ook met inachtneming van de in het deskundigenbericht gestelde kanttekeningen kan worden voldaan aan de voor de inrichting geldende wettelijke emissie-eisen voor luchtverontreinigende stoffen en geur. Voorts is niet gebleken dat het maximaal aantal toegestane storingsuren is overschreden.

Uit de rapportage van 1 juni 2011 van Tauw met betrekking tot emissiemetingen bij de inrichting blijkt dat na de opstartperiode geen overschrijdingen van de vergunde emissiegrenswaarden zijn geconstateerd. Met betrekking tot het meten van dioxine heeft het college ter zitting toegelicht dat de emissie van dioxine continu gemonitord wordt aan de hand van voor de emissie van dioxine relevante parameters. Dit betreft met name het gehalte van CO en koolwaterstof en de temperatuur van de rookgassen. Analyse van genoemde parameters geeft aan dat de emissie van dioxine van de inrichting voldoet aan de voor de inrichting geldende normen. Verder wordt de emissie van dioxine aan de hand van bemonstering periodiek geanalyseerd.

GGD Fryslân heeft onderzoek gedaan naar de gevolgen voor de volksgezondheid van de storing die zich op 7 april 2011 tijdens de opstartprocedure heeft voorgedaan. Daarbij is gebruik gemaakt van de op 7 april 2011 gemeten emissies. De GGD heeft geconcludeerd dat de storing geen risico voor de volksgezondheid met zich bracht.

Gelet op hetgeen hiervoor is overwogen, acht de voorzitter het aannemelijk dat het in werking zijn van de inrichting in afwachting van de behandeling van de bodemprocedure in zoverre geen onaanvaardbare gevolgen voor het milieu of de

volksgezondheid tot gevolg heeft en het bij wijze van voorlopige voorziening schorsen van het bestreden besluit en daarmee het beëindigen van de desbetreffende activiteiten leidt tot financiële consequenties voor Omrin. De voorzitter ziet derhalve na afweging van de betrokken belangen aanleiding het verzoek om het treffen van een voorlopige voorziening af te wijzen." (onderstreping, advocaat).

Sinds deze uitspraak hebben zich geen nieuwe feiten of omstandigheden voorgedaan, waaruit zou volgen dat de situatie thans anders zou zijn. In redelijkheid kon GS dan ook besluiten de inregelperiode conform Bva bij het berekenen van het aantal storingsuren buiten beschouwing te laten, en het handhavingsverzoek dientengevolge afwijzen.

Belangenafweging

10. Ook al zou geconcludeerd moeten worden dat de inregelperiode van de REC meegeteld zou moeten worden en Omrin daarmee meer dan 60 storingsuren heeft verbruikt, leidt zulks niet onvermijdelijk tot een handhavend optreden. Als handhavend optreden onevenredig is in verhouding tot de daarmee te dienen belangen, zoals in onderhavig geval, dient daarvan volgens vaste jurisprudentie te worden afgezien.
11. De belangen van Omrin en de publieke belangen bij het in bedrijf blijven van de REC zijn zeer zwaarwegend. Het zou voor de onderneming Omrin ronduit rampzalig zijn indien de REC zou worden stilgelegd gedurende het resterende kalenderjaar, nu de REC inmiddels in vol bedrijf is en (na afronding van de opstartfase) uitstekend functioneert. De financiële belangen bij voortzetting van de exploitatie zijn bijzonder groot: er is inmiddels ruim 150 miljoen euro in de REC geïnvesteerd, in de exploitatie zijn rechtstreeks 35 medewerkers werkzaam en de omzet bedraagt ca. 3 miljoen euro per maand. Omrin is het bedrijf van de Friese gemeenten, dat in nagenoeg geheel Friesland voor de afvalverwijdering zorg draagt. Omrin en de Friese gemeenten kunnen zich een stillegging van de REC niet permitteren. De schade als gevolg van een stillegging zou overigens uiteindelijk, via de afvalstoffenheffing, door de Friese burger worden gedragen. De maatschappelijke kosten van een stillegging van de REC zouden derhalve extreem hoog zijn, nog afgezien van de milieubelangen die daardoor worden geschaad (aangezien dit onder meer zou leiden tot overschakeling naar een gasgestookte WKC).
12. Tegenover voormelde (evident) zwaarwegende belangen staan geen concrete en spoedeisende belangen die een handhavend optreden - laat staan het stilleggen van de REC zoals de Stichting bepleit - dringend noodzakelijk maken. Er is immers geen sprake van structurele overschrijding van materiële (wettelijke en in de vergunning opgenomen) grenswaarden, noch van enige bedreiging van de volksgezondheid. Nu de REC -na de inregelperiode- qua emissiewaarden naar behoren -en zelfs goedpresteert, ontbeert een stillegging ieder preventief karakter; daarmee wordt geen redelijk, in de toekomst gelegen doel gediend. Een stillegging zou derhalve in de onderhavige situatie in hoofdzaak een punitief karakter hebben; dat is geen deugdelijke grond voor een handhavingsactie. Een handhavingsactie is geboden als daarmee een (dreigende) overschrijding van vergunningvoorschriften wordt

voorkomen c.q. beëindigd. Er is echter geen sprake van een dreigende overschrijding, omdat de REC de afgelopen maanden geen storingen van betekenis heeft gekend. Voor zover reeds sprake zou zijn van overschrijding van de 60 vergunde storingsuren, is dat een vaststaand historisch feit en is de stillegging van de REC -in verhouding tot de daarmee te dienen belangen- in zoverre evenmin zinvol, omdat daarmee reeds opgetreden storingen niet ongedaan worden gemaakt.

Conclusie

13. Gelet op het feit dat i) de Gemeente en de Stichting enkel wijzen op het formele belang van het strikt handhaven van de norm van 60 uur van het Bva, ii) enkel gedurende de inregelperiode sprake is geweest van een aantal overschrijdingen, iii) het Bva niet van toepassing is op de inregelperiode althans het Bva dienaangaande beoordelingsruimte aan het bevoegd gezag laat, iv) de REC in de representatieve bedrijfssituatie ruim binnen de norm van 60 uur is gebleven, v) de verwachting gerechtvaardigd is dat de REC daar gedurende het resterende kalenderjaar ook binnen zal blijven, vi) terwijl er voor Omrin grote bedrijfseconomische belangen in het geding zijn, hebben GS in redelijkheid kunnen besluiten tot afwijzing van het handhavingsverzoek.

Leeuwarden, 15 september 2011

Geachte Voorzitter, geachte leden van de Commissie,

Zoals aan de hoorcommissie is doorgegeven kan meester Kamsma hier niet het woord voor ons voeren. Zij is in Den Haag bij de Raad van State die het inpassingsplan van Provinciale Staten betreffende de Centrale As behandelt. Ook de Voorzitter van de Stichting AfvalovenNee is vandaag niet hier.

Ter aanvulling van ons bezwaarschrift van 13 juli 2011 en de gronden van bezwaar die aan u op 11 augustus verstuurd zijn kunnen we vanmiddag hier volstaan met een aantal korte opmerkingen.

Onjuiste interpretatie van geldende nationale en Europese regelgeving

De kern van ons bezwaar is dat er sprake is van overtreding van een bepaling uit de milieuvergunning; het maximale aantal storingsuren van de afvaloven is immers al overschreden en het besluit van Gedeputeerde Staten om de afvaloven vervolgens niet stil te leggen.

Gedeputeerde Staten erkennen eigenlijk , dat er meer dan 60 storingsuren zijn geweest, maar zijn van mening, dat de uren tijdens de eerste periode dat afval werd verbrand, niet meetellen. Het Bva zelf, de praktijk bij ander afvalovens in Nederland en de op dit onderwerp betrekking Europese richtlijn (de Waste Incineration Directive) maken echter geen uitzondering voor de inregelfase zoals de Provincie Fryslan dat nu meent te moeten doen.

In antwoord op onze vraag aan de Europese Commissie op welke manier de inregelfase van een afvaloven gereguleerd is was het antwoord: „*Er bestaan geen bepalingen in Europese Richtlijn voor Afvalverbranding om voor het eerste jaar dat een afvalverbrander in werking is een onderscheid te maken ten opzichte van enige andere periode na dat eerste jaar. Er moet in alle gevallen aan de bepalingen van de Richtlijn voldaan worden.*”

Gesteld kan worden dat de interpretatie van Gedeputeerde Staten niet in lijn is met de Europese regelgeving, waarop de BVA uiteindelijk is gebaseerd.

Voorts blijkt uit een recent bericht van dhr. Brink van de Provincie Fryslan nog een vreemde interpretatie van de geldende regelgeving (het Bva). De provincie stelt dat „*Opgemerkt wordt dat zodra er geen afval meer verbrand wordt het BVA niet van toepassing en geen emissies behoeven te worden geregistreerd.*” Ook deze interpretatie van de geldende regelgeving bestrijden wij. Pas als de oven geheel uitstaat hoeven geen emissies geregistreerd te worden, maar tijdens opstarten en stoppen of afstoken is het BVA wel degelijk van toepassing en moeten emissies worden geregistreerd.

Beschikbaarheid van volledige en juiste emissiemeetwaarden

Verder is het voor de juiste bepaling van het aantal storingsuren cruciaal om de beschikking te hebben over de volledige emissiemeetwaarden. De provincie Fryslan beschikt niet over de

volledige emissiemeetwaarden sinds de start van de afvaloven en in cruciale periodes blijken gepubliceerde emissiemeetwaarden ook onjuist te zijn geweest.

Waar het gaat om de beschikbaarheid van informatie refereren wij ook aan het verslag van 3 mei 2011 van de Stichting Advisering Bestuursrechtspraak (StAB). Die zegt: hierover het volgende:

“Het is mogelijk om de gegevens van bepaalde parameters die continu worden gemeten in de schoorsteen (elektronisch) ter beschikking te stellen aan derden. Het Besluit verbranden afvalstoffen bepaalt welke componenten met welke frequentie moeten worden gemeten maar bevat geen bepalingen omtrent het ter beschikking stellen aan derden. Uiteraard is het bevoegd gezag te allen tijde bevoegd om de gegevens in te zien en op te vragen en kunnen derden – in verband met de openbaarheid van milieuinformatie – via het bevoegd gezag vragen om inzage.”

Na herhaalde verzoeken van diverse personen werden na een WOB verzoek ons door de provincie uiteindelijk halfuursgemiddelde emissiemeetwaarden tot en met juli 2011 ter beschikking gesteld. Echter, deze was onvolledig. Gegevens van een aantal dagen (te weten 31 mei, 6 en 30 juni, 4, 13 en 19 juli 2011) ontbreken. Daarnaast staan op veel plaatsen streepjes waar meetwaarden hadden moeten staan.

Als voorbeeld geef ik 28 juni 2011. Op die dag heeft Omrin naar eigen zeggen de oven vanaf 8.00 uur afgestookt wegens een storing. Volgens de milieuvergunning is alle overgebleven afval in de verbrandingsruimte binnen twee uur opgebrand. Om 14.00 uur werd deze foto gemaakt. Omrin weigert de emissiemeetwaarden van dat tijdstip bekend te maken, maar meldde tegenover de Harlinger Courant dat de provincie de meetwaarden ook heeft. Deze zouden goed zijn, omdat de provincie „zich anders wel had gemeld” volgens de omrin woordvoerder. Herhaalde verzoeken van meerdere personen aan de provincie om de meetwaarden bekend te maken die aangegeven worden door streepjes hebben niet tot enig resultaat geleid..

Opmerkelijk in dit geval is de tegengestelde informatie die Omrin en de provincie over deze datum geven. Volgens de provincie Fryslan (in een email d.d. 14 september 2011) was op die datum „Verbrandingsoven buiten gebruik van 28 juni 08:30 t/m 1 juli 04:30 en in die periode ook geen verbranding van afvalstoffen” Volgens Omrin tegenover de Harlinger Courant was er iets anders aan de hand: „Er ligt dan nog smeulend afval op het rooster en dat kan rookgassen veroorzaken. Om kwart voor drie is de rookgasreiniging uitgezet.” Uit dit voorbeeld blijkt duidelijk dat de Provincie een geheel ander beeld geeft over deze storing, de duur van de sturing en het al dan niet verbranden van afval met de bijbehorende emissies.

Vanwege een eerdere weigering van de provincie om emissiegegevens bekend te maken schreef Johan Vollenbroek ten behoeve van de raadsvergadering van de gemeente Harlingen van 11 mei 2011:

*“Provincie weigert emissiemeetgegevens naar buiten te brengen
Op grond van de WOB en verdrag van Aarhus is de provincie wettelijk verplicht om actief emissiegegevens naar buiten te brengen. De RvS heeft in een dergelijke zaak mbt Shell vorig jaar nog eens heel duidelijk een uitspraak gedaan.*

Als de provincie dit blijft weigeren dan stelt ze zich hiermee buiten de wet, hetgeen aan criminaliteit grenst. Voor een provinciale overheid in Roemenie of Jordanië zou je dat niet eens moeten accepteren. Hoe is dit anno 2011 in Friesland wel mogelijk?"

De provincie heeft ons meerdere malen verzekerd dat zij alle meetgegevens waarover zij op dat moment beschikte naar ons heeft gestuurd.

Dit betekent dat de provincie net als wij niet over de volledige emissiegegevens beschikt en dus geen juiste bepaling van het aantal storingsuren kan doen. Maar het Bva voorziet daarin: geen meetgegevens betekent een storing.

Wij blijven bij het standpunt dat in geval van een storing de daggemiddelde emissie-eisen onverkort blijven gelden. Wij voelen ons hierin gesteund door de informatie die collega afvalverbranders van Omrin hierover bekend gemaakt hebben. Overigens verschillen wij niet van mening met de provincie dat de storingsuren aan de hand van de half uurs gemiddelde emissiewaarden bepaald worden.

Gevaar voor de volksgezondheid onduidelijk

De provincie heeft bij haar verweerschrift ook een rapport van de GGD naar u gestuurd. Dit rapport is geschreven naar aanleiding van het voorval van 7 april 2011. Op die dag kwamen twee personen die zich op dat moment in een hijskraan van een nabijgelegen werf bevonden in de rookgassen van de afvaloven terecht.

Het is ons niet duidelijk waarom deze beoordeling van de GGD door de provincie betrokken wordt bij deze zaak. Maar nu dit gebeurt wil ik hier wel graag een reactie op geven

In 2009 concludeerde de GGD dat de uitstoot van giftige stoffen uit de schoorsteen van de afvaloven geen gevaar voor de volksgezondheid zou opleveren. Zij baseerde haar conclusie op de concentraties aan giftige stoffen die uit de schoorsteen zouden komen, de zogenaamde emissies. Echter niet deze concentraties zijn bepalend voor de risico's voor de volksgezondheid maar de concentraties waaraan de omwonenden blootgesteld zijn of worden, de zogenaamde immissies.

Op 11 mei heeft mevrouw de Meer van de GGD tijdens de gemeenteraadsvergadering geconcludeerd dat de mensen in de hijskraan geen gevaar liepen wat hun gezondheid betreft. Zij baseerde zich op de toen beschikbare immissie(verspreidings)berekeningen. De uitkomsten hiervan zijn echter niet geldig voor de hoogte waarop de beide medewerkers zich op 7 april 2011 zich bevonden toen zij in de rookgassen zaten.

Op 23 mei 2011 bracht de GGD een rapport uit over de beoordeling van het risico voor de volksgezondheid, betreffende het voorval van 7 april 2011. Bij deze beoordeling is voor het belangrijkste deel uitgegaan van de immissieberekeningen die het bureau Witteveen en Bos gemaakt had. Deze berekeningen hebben tot doel de concentraties van bepaalde schadelijke stoffen te berekenen waaraan de werfmedewerkers hadden blootgestaan.

Volgens de uitkomsten van deze berekeningen hadden de mensen in de kraan geen klachten moeten kunnen hebben gehad...

Uit de gedetailleerdere emissiemetgegevens die wel beschikbaar zijn blijkt dat in bepaalde perioden de uitstoot van zoutzuur en koolmonoxide zo groot was dat deze buiten het meetbereik vielen. Dit was voor zoutzuur ook het geval op 7 april 2011. Bij hun immissieberekeningen zijn Witteveen en Bos uitgegaan van een emissie van zoutzuur die

weliswaar hoger was dat de maximale waarde die gemeten kon worden, maar het zal een vraag blijven of dit een juiste aanname geweest is. Mede hierdoor is het ook onzeker of de berekende immissieconcentratie van zoutzuur juist geweest is. En juist deze waarde heeft een belangrijke invloed op de beoordeling van 23 mei 2011 van de GGD gehad. Daarnaast is de conclusie van de provincie dat gedurende de verhoogde emissies in de inregelperiode de wettelijke milieukwaliteitseisen nooit overschreden zijn, hierdoor voorbarig. Het is dan ook maar de vraag of de volksgezondheid niet is geschaad zoals de provincie stelt in haar verweerschrift.

Uit de beschikbare halfuursgemiddelde emissiewaarden valt ook af te leiden dat een gedeelte van de eerst verstrekte daggemiddelde emissiewaarden onjuist zijn en dat er in het geheel genomen de eerste veertien dagen veel meer schadelijke stoffen en in veel hogere concentraties uitgestoten zijn dan uit deze eerst verstrekte emissiewaarden viel af te leiden. Hoewel Omrin inmiddels de juiste emissiewaarden publiceert, heeft de provincie geen bekendheid gegeven aan de eerder verstrekte foutieve waarden. Dit vinden wij een kwalijke zaak, temeer wij de eerst verstrekte gegevens hebben laten beoordelen door onze deskundige, de heer Vollenbroek.

Voor de halfuursgemiddelde emissiewaarden van waterstoffluoride zijn meerdere dagen 0,00 vermeld terwijl de oven brandde. Volgens onze experts kan dit alleen als de meter defect is. Maar hoe weten we dat de meters voor stof, SO₂ en koolwaterstoffen op bijvoorbeeld 7 juli 2011 niet defect waren toen deze ook 0,00 voor alle halfuursgemiddelde waarden aangaven?

Kortom, ook met de kennelijk beperkte gegevens die de provincie heeft, dan wel de beperkte gegevens die de provincie ter beschikking stelt is niet op te maken welke en hoeveel gevaarlijke stoffen in de lucht komen. Wij voegen daar aan toe dat Omrin de vergunde emissiewaarden regelmatig overschreden heeft. Wanneer de StaB dan ook nog eens constateert, dat immissieberekeningen ondeugdelijk en ontoereikend zijn, dan gaan wij er van uit dat de gezondheid van de omwonenden en de bescherming van het milieu in de omgeving van de afvaloven op dit moment niet gewaarborgd zijn. Handhaving is naar onze smaak dan ook met onmiddellijke ingang geboden.

Dear Ms Hofman Edwards

In response to your question I would like to point out the following:

1) Article 6(3) of Directive 2000/76/EC on the incineration of waste (WID) requires incineration and co-incineration plants to have and operate an automatic system to prevent waste feed at start-up. During this start-up phase, therefore, no waste shall be incinerated. During start-up and shut-down or when the temperature of the combustion gas falls below 850 °C or 1 100 °C as the case may be, the auxiliary burner shall not be fed with fuels which can cause higher emissions than those resulting from the burning of gasoil as defined in Article 1(1) of Council Directive 75/716/EEC, liquefied gas or natural gas.

2) The provisions of Article 13 of the WID relate to periods where waste is being incinerated.

When you refer to start-up it appears that you are referring to the first year of operation of the waste incinerator. **Please note that no provisions exist within WID to separate out the first year of operation of an incinerator or waste co-incinerator with any period of operation beyond that first year. The requirements of the WID must be met in all cases.**

Please also note the previous messages of Mr François concerning any information indicating that the installation is operating in breach with the European directives, that should be brought primarily to the attention of the Dutch competent authorities **asking them to take the necessary action.**

As a further step, you may lodge a complaint with the Commission (http://ec.europa.eu/eu_law/your_rights/your_rights_forms_en.htm).

Also, you have the right to submit a petition to the European Parliament (<http://www.europarl.europa.eu/parliament/public/staticDisplay.do?id=49> <<http://www.europarl.europa.eu/parliament/public/staticDisplay.do?id=49>>).

Regards

Keir McAndrew

Bastiana

De: R.C.M. Kamsma <r.c.m.kamsma@rotshuizengeense.nl>